

זיכרון חרבות

בועז ארד, ירון אתר, מיכל בקי, יצחק גולומבק, יונתן גירון ואריאל קליינר, יעקב דורצ'ין, אלעד היימן, עומר הלפרין, נרקיס ויזל, עודד יעקב, בועז לוונטל, עמית לוינגר, מיכל מקרסקו, שרון פדידה, נועה שוורץ, ציונה שמשי, פרל שניידר

באוצרתם של האמנים נעמה ערד, ערן נוה וישי שפירא קלטר

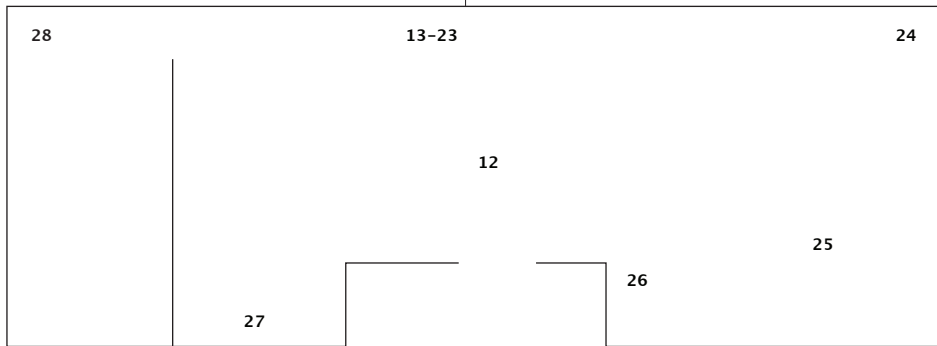
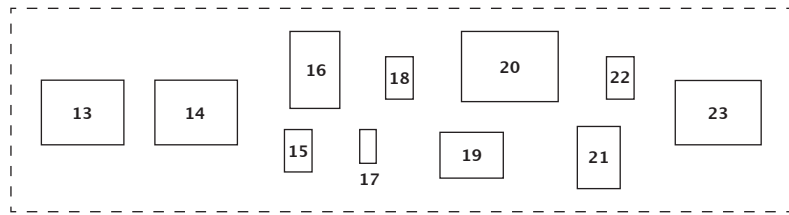
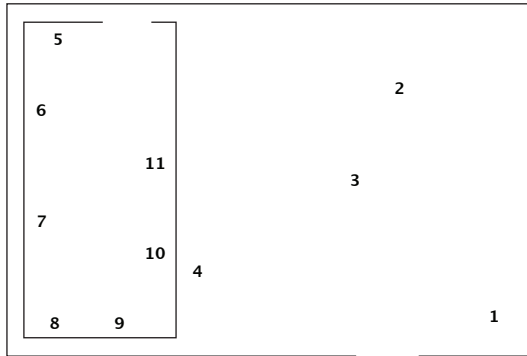
"זיכרון חרבות" נהגתה כתערוכה בשני פרקים. הפרק הראשון, שיוצג במרכז לאמנות עכשווית תל אביב, מעלה על נס דמויות עצמאיות בסצנת האמנות הישראלית וכולל יצירות שמתנערות ממושג ה"הפקה". יתר על כן, היא תוצג באמצעות מיצב אופף (immersive), שמטרתו לשנות את חלל הקובייה הלבנה הטהורה לכלל קולאז' של סצנות ואובייקטים המזוהים עם תל אביב: למן הרחובות של שכונת שפירא ועד בניין משרדים נטוש למחצה בלב העיר; מתריסי פלסטיק זולים ועד זרוע ברקן למסכי טלוויזיה.

בפרק השני, שיתקיים ב-2021, יוצגו יצירות אמנות נודדות בתוך מזודות ב-Dortmunder Kunstverein (גרמניה). את המזודות עם היצירות יישאו האוצרים, מה שידגיש את תנועת הסובייקטים יותר מאשר את תנועת האובייקטים. לפיכך ההיבטים הלוגיסטיים של התערוכה יעטו אופי פרפורמטיבי ובגלגולה הגרמני היא תחרוג מגבולותיו הפיזיים של המוסד ותהפוך את דורטמונד למעין סט, אשר יארח שורה של התערבויות קטנות, פעולות קיקיוניות, התכנסויות פרטיות ואירועים פומביים בהנחיית האוצרים, שיפעלו כאמנים בתוכנית רזידנסי.

על פי המסגרת המושגית והלוגיסטית הזאת, אפשר לחוות את "זיכרון חרבות" כתערוכה קבוצתית, תערוכה של שלושה אמנים או יצירת אמנות אחת. עמדה רבת פנים זו מציבה בחזית שלושה אופני פעולה עיקריים: ניכוס, כפי שקורה תדיר בתערוכות שאמנים משמשים כאוצרה; עירוב, המגיע לגילומו המושלם בתערוכה-בתוך-תערוכה שבה מוצגת תערוכת ציור בתוך סוכה; דיגום, כפי שמתואר בקולאז' הסצנות מאזורים שונים בתל אביב ומתומצת בשלמות בכותרת - "זיכרון חרבות" - המעלה במחשבה זיכרון נוקב.

"זיכרון חרבות" מוצגת בתמיכת טאבולה ואגף התרבות והאומנויות בעיריית תל אביב-יפו; תודות מיוחדות אנו חבים לאגף דרכים ומאור של עת"א.

נהוג לחשוב על טכנולוגיה ככזו שמשנה את העתיד ועל הזמן כעל משתנה קבוע. כשהשעון התחיל לפגר, ההווה הפך לעשן. מקום קיים גם בלי שמבקרים בו. "אם בא פקח אז תגיד שאתה עובד פה". אומרים שיהיו עכשיו עשר שנים של מיתון. כל העיר הזו גם ככה ארכיטקטורה של טלאים. דרך אגב, שמעתי פעם שהמגדל הכי גבוה בארץ נבנה בסטיה של שתי מעלות. אני משוטט ברחוב ומצפה ללא מצופה וגם כשאני כבר פוגש בו, אני עלול שלא לשים לב. רק בישראל מגיפה היא נקבה. הכלבה בתמונה זו אחיינית שלי. המכונות החליפו את האדם, ובעלי החיים יחליפו את המכונות. שלשום ראיתי סרט בערוץ המדע, לפי הטענות שהוצגו בו, המוסד הזה יהפוך לעשב עוד מאה שנה. אל תאמינו לדיאגרמות עם חיצים, זה תמיד מבע סובייקטיבי. הבהלה יצאה מהפריזר ונזלה על השטיח. יש דברים שלא משתנים, מצבי צבירה כן. כשיצאתי החוצה ראיתי נרקומנית מתגרדת על מסרק ענק. בדיעבד המתג התיאורטי לא נפתח לי. זה פשוט מרגיש לי מתאים.

גלריה קומה ראשונה

- 12 יונתן גירון ואריאל קליינר, סורילאים, 2018. תקרה משרדית מונמכת, פלורסנט מוגבר, 300 צרצרים, מידות משתנות.
- 13 נרקיס ויזל, Rust (shipwreck), 2020. אקריליק על נייר, 29.7 × 41.5 ס"מ.
- 14 נרקיס ויזל, ללא כותרת, 2019. אקריליק על נייר, 29.7 × 41.5 ס"מ.
- 15 נרקיס ויזל, Silhouette, 2020. עט על נייר, 14 × 20.6 ס"מ.
- 16 נרקיס ויזל, חֶךְךְ, 2020. אקריליק על נייר, 26 × 35.3 ס"מ.
- 17 נרקיס ויזל, Ritual, 2019. עט על מפית, 8.2 × 16.5 ס"מ.
- 18 נרקיס ויזל, ללא כותרת, 2018. טוש על נייר, 13.5 × 20.3 ס"מ.
- 19 נרקיס ויזל, ללא כותרת, 2018. פסטל שמן על נייר, 32.5 × 22.5 ס"מ.
- 20 נרקיס ויזל, I want to cry, Your giant feet, 2019. שמן על נייר, 34.5 × 49.5 ס"מ.
- 21 נרקיס ויזל, סוד, 2019. אקריליק על נייר, 20.6 × 29 ס"מ.
- 22 נרקיס ויזל, Invisible streams of tears, 2019. עט על נייר, 14.5 × 21 ס"מ.
- 23 נרקיס ויזל, ללא כותרת, 2020. אקריליק על נייר, 41.5 × 29.7 ס"מ.
- 24 שרון פדידה, ללא כותרת (חיידך אכלת אותה), 2020. אנימציה תלת ממד, לופ של 20 שניות בשתי דק', טלוויזיה.
- 25 יעקב דורצ'ין, כסא, 1969. פוליאוריתן ומסגרת כסא ממתכת, 46.4 × 73.5 × 56 ס"מ.
- 26 ציונה שמשי, תמונת מחזור תרצ"ט, 1965. קרמיקה, 3 × 35 × 30 ס"מ.
- 27 בועז ארד, ללא כותרת, 2016. טכניקה מעורבת, 124 × 79.5 ס"מ.

גלריה קומה כניסה

- 1 מיכל מקרסקו, אבני פרא, 2020. מדיה מעורבת, מידות משתנות.
 - 2 מיכל מקרסקו, 0546816227, 2020. 10 בלוני הליום, מידות משתנות.
 - 3 יצחק גולומב, מסרק, 1989. דיקט, 77 × 320 × 85 ס"מ.
 - 4 נועה שוורץ, מזגן, 2015. ברזל, קיר גבס וצבע לבן, 36 × 66 × 42 ס"מ.
- סוכה (קומת קרקע מתחת למרפסת)**
- 5 עמית לוינגר, דם 3, 2020. עט ועפרונות צבעוניים על נייר, 21 × 29.7 ס"מ.
 - 6 אלעד היימן, קטמין עם מעיל יוניקלו, 2020. צבעי עפרון על נייר אורז, 21 × 29.7 ס"מ.
 - 7 עומר הלפרין, דורין, 2020. פסטל יבש על נייר, 57 × 62 ס"מ.
 - 8 בועז לוונטל, ללא כותרת, 2019. שמן על נייר, 21 × 28.5 ס"מ.
 - 9 עודד יעקב, Leaning, 2020. שמן על בד, 70 × 50 ס"מ.
 - 10 מיכל בקי, תחתונים III, 2019. צבע תעשייתי, אקריליק, שמן, טוש על נייר, 30.5 × 39.5 ס"מ.
 - 11 פרל שניידר, שיעורי בית, 2010. אקריליק על בד, 50 × 40 ס"מ.

חדר שחור (קומה ראשונה)

- 28 ירון אתר, סיפור עיני, 1985-1988. תמונת סטיל מתוך סרט 35 מ"מ, הזרקת דיו על נייר, 19 × 26.5 ס"מ (ממוסגר).

תוכנית האירועים (סדרת מפגשים אינטימיים) • סיור בתערוכה עם נעמה ערד (אנגלית) • פרפורמנס של יונתן גירון ואריאל קליינר • שיח אמנית עם מיכל בקי (עברית) • סיור בתערוכה עם ישי שפירא קלטר (עברית) • מילות מפתח: ניקולה טרצי בהרצאה על עבודותיו של יצחק גולומב (אנגלית) • קריאה עם נרקיס ויזל (עברית) • לצייר בקטנה: שולחן עגול בהשתתפות בועז לוונטל, פרל שניידר ועודד יעקב, בהנחיית ערן נוה (עברית) • סיור בתערוכה עם מונא בנימין (עברית) • התאריכים יפורסמו בהמשך; לפרטים נוספים, אנא שלחו מייל לכתובת office@cca.org.il